

Nr 852

Av herr Nordgren, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 87, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varus katt.

(Lika lydande med motion nr 728 i Första kammaren)

I 18 § 2 mom. varuskatteförordningen har fastställts vissa reduceringsregler för rörelse inom vilken värdet av skattepliktiga varor och tjänsteprestationer normalt till nio tiondelar resp. minst en tredjedel är att hänföra till servering. Omsättningsskatten beräknas i dessa fall på en omsättning som reducerats till 60 resp. 80 %. Dessa bestämmelser syftar till att bereda serveringsrörelserna viss skattelättnad p. g. a. dels att särskilda kostnader är förenade med rörelser av detta slag, dels att serveringskostnaden till betydande del utgöres av skattefria tjänster.

I samma paragraf stadgas också att länsstyrelse må medgiva att rörelse, som bedrivs jämsides med annan väsentligen artskild verksamhet, skall anses såsom särskild förvärvskälla.

Utvecklingen inom näringslivet har beträffande försäljning och servering av konditorivaror lett till att varuhus och liknande affärsföretag övertagit en icke oväsentlig del av landets totala omsättning av konditorivaror, genom att tillhandahålla dylika varor i varuhusens egna cafeterior. Reduceringsreglerna gör det möjligt för dessa företag att betrakta denna serveringsrörelse såsom väsentligen artskild, varav följer att reduktion av omsättningen — på sätt som ovan nämnts — får ske till 60 procent av den eljest skattepliktiga omsättningen.

Det har i diskussionerna kring detta problem tidigare anförts att orsaken till den olikartade behandlingen av samma rörelseslag är att det bokföringsmässigt varit svårt att beträffande konditorierna särskilja serveringsdelen resp. butiksförsäljningsdelen.

Inte minst med hänsyn till nödvändigheten av en korrekt lönsamhetsbedömning har det blivit alltmär nödvändigt för konditorierna att bokföringsmässigt skilja mellan servering och butiksförsäljning.

Enligt motionärens uppfattning talar de anförda skälen för att serveringsföretag, som jämsides med servering även bedriver butiksförsäljning, i avseende på beräkning av omsättningsskatten behandlas såsom två skilda

rörelsegränar, under förutsättning att dessa bokföringsmässigt är klart åtskilda. Detta skulle innebära att serveringsdelen erhåller en reduktion av den skattepliktiga omsättningen till 60 %, medan butiksförsäljningsomsättning icke reduceras före beskattning.

Med stöd av ovan anförda synpunkter hemställas,

att riksdagen måtte hemställa hos Kungl. Maj:t om ändring av varuskatteförordningen i syfte att bereda serveringsrörelse, vilken jämväl bedriver butiksförsäljning och därvid har rörelsegränarna bokföringsmässigt åtskilda, möjligheter att i varuskattehänseende behandla rörelsegränarna såsom två skilda rörelser.

Stockholm den 21 april 1965

Hans Nordgren